

Publicerad 2008-02-03 15:43 av Blåklinten

jaah, vad ska man säga om kvällar som gårdagens?

Och medan stjärnorna dansade utanför ditt fönster så fanns det sanningar du aldrig velat se,

och medan stjärnglitter dansade utanför vårt fönster
så satt våra händer stenhårt lirkade i varandras
drömmarna strömmade förbi,
(drömmarna om ett helt annat liv)
men just då var det bara så jävlajävla skönt att få prata
om smärta

riktig smärta, den som plågat dig så länge,
rann bara ut och hann bilda långa svarta ord och meningar

(du som hade kämpat så länge)

du orkade ju inte tro längre,
tro på en gud som portade dem du älskade så starkt,
så starkt att himlen färgas rödrödröd varje morgon
och som får tårar att frysa till is
(mitt i mellan skulderbladen)
på sin väg mot ett skrik
ett skrik ut mot världen
som egentligen är en så väldigt kall och ensam plats

och du kunde ju se då,
att du var inte den enda som hade ont [surprisesurprise!]
utan att under den mjuka huden på den trasiga flickan framför dig

så fanns det stoff till poesi

och tårar
[skrik]
för en livstid

och det var då det brast,
den där härvan, klumpen
av förträngda sanningar löstes upp
och brände, frätte som syra
(och som du skakade)
och kvävde alla fina (falska) tankar du

förgäves
målat upp inom dig

-att det kunde göra så ont,
att snyftningar kunde slita så hårt i bröstet
slita upp det sår du så noggrant försökt laga

- inget funkade ju egentligen, inte ens det du förut alltid vågat tro på

men nu vet du,

smärta existerar så
djävulskt

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Blåklinten med Poeter.se id #14407 innehar upphovsrätten